

Éneklap

Advent 2. vasárnapjára „C” liturgikus évben

Introitus (Éneklő Egyház, 507)

Si-on né-pe! Í-me, jó az Úr, a né-pek vált-sá-gá-ra;
szí-ve-tek ö-rö-mé-re! szí-ve-tek ö-rö-mé-re!

Adventi Kyrie (Éneklő Egyház, 413)

Kántor: Kyrie eleison

Nép: Szentek fényessége, mennynek ékessége:
Uram, irgalmazz minékünk!

K.: Christe eleison

N.: Istennek szent Fia, Mária magzatja:
Krisztus, kegyelmezz minékünk!

K.: Kyrie eleison

N.: Jöjj el már, látogass minket, tisztítsd meg bűntől lelkünket:
Uram, irgalmazz minékünk!

Válaszos zsoltár

Válasz: Hatalmas dolgot művelt az Úr velünk, * azért szívből ujjongunk. (8. G tónus)

Felajánlásra (Éneklő Egyház, 8)

Hív min-ke-t most egy tisz-ta szó,
szí-vek ho-má-lyán át-ha-tó:
hagy-já-tok el már ál-mo-tok,
az ég-ből Krisz-tus ránk ra-gyog.

(2) Te kábult elme, ébredsz, te bűntől sebzett, éledezz, új napnak fénye tündököl, fusson az árny a fény elől!

(3) Az égi Bárány, íme, jó, a bűneinket elvevő, azért most, hívek, jöjjetek, bocsánatáért esdjetek!

(4) Hogy majd, ha újra itt az Úr, s a földre félelem borul, ne legyen akkor büntetőnk, de őrizőnk és jótevőnk.

(5) Dicséret, áldás illeti Istent: Atyát és egy-Fiút, s a Lelket is, ki vigaszunk, örökké zengje himnuszunk!

Communio (Graduale Hungaricum, 16)

Jeruzsálem, kelj fel, s állj a ma-gas-lat-ra,
lásd a gyö-nyö-rű-sé-get, mely jön már U-rad-tól né-ked.

Szent Ambrus úrjöveti himnusza (Éneklő Egyház, 2)

Né - pek meg - vál - tó Is - te - ne!
Szűz - től szü - let - ve meg - je - lenj!
Cso - dál - ják min - den szá - za - dok:
Is - ten - hez il - lő szü - le - tés!
végén:
A - - - - men.

(2) Nem férfiúnak magja ez, de titkon-való ihletés, test lesz az örök szent Ige, megvirágozik a szűzi méh.

(3) Áldott gyümölcse megterem, de szüzessége megmarad, erény zászlói fénylenek, Templom, hol Isten megjelent!

(4) S a nászteremből ím kilép királyi házból Vőlegény, mint Isten-Ember, égi Hős, hogy útját futva járja be:

(5) Megindul Atyja székítől, s Atyjához ismét visszatér, bejárva poklok mélyeit, föl, az isteni trónusig.

(6) Ki az Atyával örök-egy a test páncélját fölveszi, mi testünk gyöngeségeit örök erővel hatva át.

(8) Urunk, dicsérünk tégedet, aki a Szűznek Fia vagy, Atyádat és Szent Lelkedet örökké, minden századon. Ámen.

Végén (Hozsanna, 161)

Má - ri-át di - csér - je lelkünk, Má - ri-át di - csér - je szánk,
Őt, ki ál - tal Is - tenannyi szent malasztja szál - la ránk,
kit Fi - á - nak nagy kegyelme kez - det ó - ta ő - ri - zett,
a - kihez a leg - pa - rányibb bűn homály sem fér - ke - zett.

(3) Üdvözölt légy, feddhetetlen tisztaságú Szűzanya, élet és erény leánya, Boldogasszony Mária! Tiszta vagy te, mint a harmat, mely egeből gyöngyözött. sérthetetlen liliumként állsz a büntövis között.